

[E. Friis.]

til Genstand for Forhandling med Københavns Grundejerforening, og denne stærkt interesserede Part har udtalt sin Sympati med Sagen.

Ophøjelsen af dette Lovforslag til Lov vil give et nyt og et godt Middel til Brug for de Bestræbelser, der gøres for at gøre Forholdene i vor store By beständig bedre, sundere, friskere og smukkere, og er saaledes i god Kontakt med den Lov, det høje Ting i Gaar behandlede, Ændringer i Bygningsloven for København.

§ 2 i Lovforslaget giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse at stadfæste kommunale Vedtægter, hvorved Bestemmelserne i den foregaaende Paragraf, altsaa § 1, gøres anvendelige for Købstæder, Frederiksberg Kommune og de sønderjyske Flækker i den Udstrækning og Form, som de stedlige Forhold maatte gøre ønskelig. Denne Bestemmelse, der ikke gør noget Indgreb i Kommunernes frie Udfoldelse, kan jeg ogsaa tiltræde og anbefale, ligesom ogsaa § 3 i sin Selvfølgelighed vel næppe kan vække nogen Modstand.

Jeg anbefaler altsaa det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget og, helst uden Udvalgsbehandling, gøre det færdigt, saa snart ske kan.

Christensen (Høng): Paa Venstres Vegne kan jeg erklære, at vi stiller os forhandlingsvilligt til Lovforslaget, som det ærede Medlem Hr. E. Friis nu har gjort udførligt Rede for, og som jeg derfor ikke skal komme ind paa i Enkeltheder. [Jeg beklager dog at maatte meddele, at vi ikke kan lade Sagen passere uden Udvalgsbehandling, men dette skal jeg senere vende tilbage til.

Vi er i Hovedsagen stemt for, at Københavns Kommune faar den Bemyndigelse, som omhandles i Forslagets § 1, til at træffe Overenskomst med Grundejerne i de forskellige Distrikter, saaledes at Overenskomst afsluttet med et nærmere bestemt Flertal ogsaa bliver gældende for de øvrige Grundejere i Distriktet. Formaalet, som den ærede foregaaende Taler har gjort udførligt Rede for, at fremme Renligheden og Hygiejnen i Hovedstaden, kan vi naturligvis ubetinget sympatisere med. At Københavns Kommunalbestyrelse enstemmig har udtalt sig for en saadan Ordning, og at Grundejerne ikke har noget imod den, gør selvfølgelig ogsaa, at vi maa se paa den med

saa meget større Velvilje. Der kan dog maaske være Anledning til at forhandle om, hvor stort det Flertal skal være, som skal kunne binde Mindretallet; naar denne Majoritet i Lovforslaget er fastsat til $\frac{2}{3}$, er det formentlig under Hensyn til, at den samme Majoritet er fastsat i Loven om private Vejes Istandsættelse og Vedligeholdelse af 31. Marts 1926.

§ 2 kan vi ikke ubetinget tiltræde under Hensyn til dens muligt vidtrækkende Konsekvenser. Jeg gør opmærksom paa, at man i Provinsen har andre Organer til at ordne saadanne Spørgsmaal, f. Eks. Aastedsforretninger og Landvæsenskommissioner, men det er maaske muligt, at den i Lovforslaget foreslaaede Ordning er mere praktisk, maaske ogsaa billigere, og vi erklærer os villige til at forhandle om dette Spørgsmaal i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat om Sagen, hvilket vi fra vor Side altsaa gerne ønsker.

Bestemmelsen i § 3 kan jeg udtale min Tilfredshed med. Det kan ofte være vanskeligt for Administrationen at finde Rede i de mange Ændringer, der saa tit vedtages i visse forskellige Hovedlove, og hvert Skridt, der gøres for at raade Bod paa disse Vanskeligheder, kan vi fra vor Side udtale vor Paaskønnelse af.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Bouet: Bortførelsen af Dagrenovationen fra en saa stor By som København er af den allerstørste Interesse for Byen, og det vil derfor sikkert være formaalstjenligt, at man giver Kommunalbestyrelsen en saadan Bemyndigelse, som der foreslaas her i Lovforslaget, saaledes at den kan ordne Forholdene paa den mest tilfredsstillende og hygiejniske Maade. Naar det i Forslaget er bestemt, at der skal foreligge Tilslutning fra $\frac{2}{3}$ af Grundejerne inden for det Omraade, det drejer sig om, kan jeg ikke indse andet, end at det er en fornuftig Ordning. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tiltræde denne Paragraf. Hvad angaar Paragraffen om Købstæderne kan jeg ikke indse, at der kan være noget væsentligt at indvende imod, at man giver Indenrigsministeren en saadan Bemyndigelse, da der jo dog skal foreligge et Ønske udtalt fra Kommunalbestyrelsen. Men naturligvis, naar man i Venstre ønsker denne Sag i Udvalg, skal vi fra vor Side ikke modsætte os det.

I øvrigt skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at udtale vor Tilslutning til Forslaget.